

Sygn. akt I ACz 1740/12

POSTANOWIENIE

Dnia 28 września 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Małgorzata Bohun
Sędzia SA:	Iwona Biedroń (spr.)
Sędzia SA:	Janusz Kaspryszyn

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **H. S.**

przeciwko: **D. W., J. W. i P. G.**

o ochronę dóbr osobistych

na skutek zażalenia powódki

na zarządzenie przewodniczącego w Sądzie Okręgowym we Wrocławiu

z dnia 16 kwietnia 2012 r., sygn. akt I C 389/12

p o s t a n a w i a: uchylić zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący na podstawie art. 130 § 2 k.p.c. zwrócił pozew, którym powódka H. S. domagała się m.in. aby pozwane przeprosiły ją w lokalnej prasie, uznając, że powódka nie uzupełniła braków formalnych pozwu poprzez podanie treści przeprosin jakich się domaga oraz nie wskazała w jakiej „lokalnej prasie” przeprosiny mają zostać opublikowane.

W zażaleniu na powyższe zarządzenie powódka podnosząc, że chodzi jej o napiętnowanie działań pozwanych, które rujną jej zdrowie i życie, wniosła o rozpoznanie sprawy.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Zażalenie jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 130 § 1 k.p.c. zwrot pisma może nastąpić jedynie wtedy, gdy pismo nie może otrzymać prawidłowego biegu na skutek niezachowania warunków formalnych.

Z kolei z art. 24 § 1 k.c. wynika, że w razie dokonanego naruszenia dóbr osobistych osoba, której dobra zostały naruszone może żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Uznać zatem trzeba, że przepis zawarty w art. 24 § 1 k.c. pozostawia ocenie sądu kwestię, czy żądana przez powoda treść i forma

oświadczenia jest odpowiednia i celowa do usunięcia skutków naruszenia, co prowadzić musi do wniosku, że sąd może ingerować w żadaną treść oświadczenia przez ograniczenie jej zakresu czy uściślenie określonych sformułowań. Nie jest zatem konieczne do nadania sprawie biegu, aby strona wprost redagowała tekst przeprosin jakich się domaga, gdy – jak ma to miejsce w niniejszej sprawie – z treści pozwu w sposób dostatecznie zrozumiały wynika, że domaga się ona przeprosin od pozwanych za wskazane w pozwie działania. Jest to wystarczające do nadania pismu dalszego biegu, zważywszy na fakt, że Sąd Okręgowy może samodzielnie tekst przeprosin uściślić, mając na uwadze zgłoszone żądanie przeprosin, zakres stwierdzonych naruszeń oraz potrzebę usunięcia ich skutków. Także wskazanie przez powódkę, że przeprosiny mają się ukazać w „prasie lokalnej” jest wystarczające do nadania pismu dalszego biegu. Brak wskazania przez powódkę w jakiej konkretnie gazecie lokalnej przeprosiny mają się ukazać, oznacza, że Sąd Okręgowy może samodzielnie dokonać wyboru tytułu prasy lokalnej, gdy uzna, że taka właśnie forma publikacji przeprosin będzie właściwa dla usunięcia skutków naruszenia. Także przecież w zakresie wyboru publikatora przeprosin sąd nie jest związany żądaniem strony, gdy uzna, że do usunięcia skutków naruszenia wystarczające będą np. przeprosiny zawarte w liście skierowanym przez pozwane do powódki.

Wobec powyższego należało na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 398 k.p.c. uchylić zaskarżone zarządzenie, wobec stwierdzenia braku uzasadnionych podstaw do jego wydania.

bp